

PROTOKOL HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

POSUDEK VEDOUCÍHO

JMÉNO STUDENTA: **Elizaveta Rusinova**

NÁZEV PRÁCE: Intenzifikace vztahů mezi Ruskem a zeměmi subsaharské Afriky

HODNOTIL: *Vladimír Naxera*

1. CÍL PRÁCE (jaký byl a do jaké míry byl naplněn)

V úvodu (bohužel nemohu konkretizovat stránku, jelikož posuzovaná elektronická verze stránky číslované nemá) stanovuje autorka cíl následovně: "Cílem této práce je zkoumat vztahy mezi Ruskem a zeměmi subsaharské Afriky v posledních letech." Takto stanovený cíl je extrémně obecný, autorka sice přidává několik otázek, i ty jsou ovšem poměrně široké a obecné. "Posledními léty" autorka v práci myslí roky 1991 až 2020. Dvě ze tří otázek jsou spojeny se sovětským obdobím a jeho dědictvím, domnívám se ale, že vzhledem k názvu práce, který cílí na "intenzifikaci vztahů", se měla autorka více věnovat aktuálnímu vývoji. Autorka v závěru ujišťuje, že cíl naplněn byl. Je tomu tak ovšem jen díky vágnosti jeho stanovení - napsat něco o vzájemných vztazích se pak automaticky rovná naplnění cíle.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, podíl vlastní práce, množství a kvalita zdrojů, vhodnost příloh)

Práce je svým pojetím čistě popisná, bez využití jakékoli metodologie nebo dat, a ateoretická. A to navzdory tomu, že autorka dle svých slov rozděluje práci na část "teoretickou" (kap. 2) a "praktickou" (kap. 3 a 4). Nicméně je třeba říci, že s takto využitým slovem "teorie" poněkud hazarduje - kapitola je ne úplně hlubokým popisem vybraných aspektů rusko-afričských vztahů v oblasti politické, ekonomické, vědecko-kulturní a "jaderné". Vše je ovšem extrémně stručné a klouže po povrchu, např. část o politické spolupráci má jednu tiskovou stranu

Pominu-li, že část nemá s teorií cokoli společného, zarážející je poměrně arbitrární volba "jaderné spolupráce", která mohla být součástí spolupráce politické i ekonomické. Tato podkapitola je navíc oproti ostatním extrémně krátká a tvoří ji tři odstavce obecných konstatování o sovětské éře. Stejně jako není první část "teoretická", není druhá a třetí "praktická" (ať už to znamená cokoli), rozhodně ne víc, než část "teoretická". Ve třetí kapitole autorka představuje historický kontext vztahů mezi SSSR a Afrikou a některé obecné informace o vybraných aspektech současných vztahů, včetně jistého rusko-čínského soupeření. Poslední část se věnuje dvěma konkrétním případům - vztahům vůči Jižní Africe a Mosambiku. Není ale zřejmé, na základě čeho byly oba případy vybrané, oba jsou navíc dost stručné (část o Mosambiku má cca 3 strany, část o Jižní Africe 2) a nicneříkající (to platí zejména o druhé ze zmiňovaných částí). Autorčino pojetí tak ve výsledku přináší minimum informací o vzájemných vztazích obecně i na úrovni vztahů s konkrétními zeměmi.

Práce je psána dominantně z "ruské perspektivy", sleduje tedy spíše ruské pohledy na vzájemné vztahy (což vychází i z volby zdrojů - viz níže). Dozvíme se ale pramálo o afrických motivacích pro posilování spolupráce. Ovšem pramálo se dozvíme i o motivacích ruských. Autorka navíc nechává zcela stranou taková témata, jako je například stav demokracie (na jedné i druhé straně).

Práce sice vychází ze zdrojů, jejichž množství je dostatečné, ale: odborných (tedy akademických) zdrojů není úplně mnoho, především pak zdrojů v anglickém jazyce, autorka tedy velkou část práce staví na zdrojích ruských, anglické jako by ignorovala. Pravděpodobně z toho důvodu přichází v závěru s

prohlášením, že "bohužel vzhledem k nedostatečné dostupnosti některých zdrojů nebyly dostatečně prozkoumány všechny oblasti mezinárodní spolupráce a formy této spolupráce". Kdyby se autorka nespolehala na zdroje ruské a pokusila se hledat zdroje anglické, zjistila by, že jich existuje značné množství.

Obsahové stránce by bylo bývalo prospělo, kdyby autorka udělala následující: 1/ představila teoretický rámec nebo alespoň nějaké obecné ukotvení problematiky, přeci jen teorie MV s formami různé spolupráce pracují dost výrazně; 2/ oslabil historický kontext; 3/ soustředila se skutečně na posledních cca 5-10 let a pokusila se na vybraných příkladech do hloubky analyzovat dynamiku a nové formy vzájemné spolupráce; 4/ využila větší množství odborné anglicky psané literatury; 5/ věnovala větší péči úvodu i závěru.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, odkazy na zdroje, grafická úprava)

Formální úprava je na hraně akceptovatelnosti. Práce se potýká s celou řadou problémů - od jazykových, přes problémy v odkazování, formátování zdrojů (např. uvádí odkaz na zdroj ProQuest, nicméně jde o databázi, přes kterou jsou přístupné články z jiných časopisů) až po chyby v technickém formátování práce. Překvapí mimo jiné již zmiňované chybějící číslování stránek, nepohlídané odsazení začátku úvodu atd. To jsou věci, které by se ve verzi práce, která bude dostupná on-line jako formální verze, neměly dít.

4. STRUČNÝ CELKOVÝ KOMENTÁŘ (silné a slabé stránky práce, zdůvodnění níže uvedeného hodnocení)

Práce je z obsahového i formálního hlediska v nejlepší případě na hraně obhajitelnosti. Autorce se v žádném z ohledů nepodařilo vytvořit práci, která by bez pochybností splňovala kritéria vyžadovaná na úrovni bakalářské práce.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY URČENÉ K ROZPRAVĚ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři)

Prosím autorku o vyjádření k výše vzneseným připomínkám.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA:

MEZI DOBŘE A NEVYHOVĚL/A

DATUM: 18. května 2021

PODPIS: